

Usnul nám, spí

Hana Zagorová

1. Usnul dřív než si s pláčem začal,
tátův princ a mámin malý král.
Usnul, je to div, už druhý veršík začal,
dneska měl v plánu být ještě admirál.

R: Usnul nám spí,
zas nechal hračky rozházené,
křídou pokreslil i chodník od Fišárků.
usnul nám spí
a kolínko má natlučené.
Večer, když se myl,
tak s mámou vedl válku.

2. Usnul dřív než mu uschly vlásky,
zmeškal vám i schůzku s pohádkou.
Může klidně spát, vždyť narodil se z lásky.
Přines' nám štěstí v postýlce s ohrádkou.

R: Podívej, spí a v dlani svírá desetníček,
co mu strýček dal, že krmil v zimě ptáčky.
Podívej, spí a tvář má jako andělíček,
i když nasypal nám na zem připínáčky.

R: Podívej, spí, už ve snách letí za pohádkou.
Věří v bezpečí ta něžná dětská ústa.
Usnul nám spí, náš malý rytíř za ohrádkou,
až se probudí, tak nikdy nesmí zůstat sám.